

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžo/38/2012
Identifikačné číslo spisu:	1009201080
Dátum vydania rozhodnutia:	09.10.2012
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2012:1009201080.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudcov JUDr. Gabriely Gerdovej a JUDr. Ivana Rumanu, v právnej veci žalobcu: JUDr. Z. L., E., C., právne zastúpený advokátom JUDr. Miroslavom Bogdalikom, so sídlom Advokátska kancelária Bajzova 8, Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č.p.: SLV-38/PK-2009 zo dňa 21. mája 2009, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 135/2009-71 zo dňa 20. apríla 2012, jednomyseľne

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 135/2009-71 zo dňa 20. apríla 2012 m e n í tak, že rozhodnutie žalovaného č.p.: SLV-38/PK-2009 zo dňa 21. mája 2009 z r u š u j e a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

Žalovaný je p o v i n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania v sume 120,88 €, v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet JUDr. Miroslava Bogdalika, advokáta v Bratislave.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia žalovaného č.p.: SLV-38/PK-2009 zo dňa 21.05.2009, ktorým žalovaný zamietol rozklad a potvrdil personálny rozkaz ministra vnútra č. 38 zo dňa 26.01.2009, ktorým bol žalobca prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru podľa ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície (ďalej len „zákon č. 73/1998 Z.z.“) pre zvlášť hrubé porušenie služobnej prisahy a služobnej povinnosti a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom a dostatočne zistil skutočný stav veci. Zo zadovážených dôkazov je preukázané, že žalobca dňa 10. decembra 2008 o 07.30 hodine vykonával štátnu službu ako zástupca riaditeľa a súčasne ako riaditeľ ÚJKP OR PZ v

Bratislave I pod vplyvom alkoholu, čo bolo potvrdené výsledkami dychovej skúšky prístrojom ALCO-SENZOR IV CM, výrobné číslo: 058926, kedy v čase od 10.38 hodiny mal namerané v krvi 0,46 mg/l alkoholu v dychu, v čase o 11.07 hodine 0,34 mg/l alkoholu v dychu a v čase o 14.03 hodine 0,16 mg/l alkoholu v dychu, ako aj pri odbere krvi o 15.30 hodine ku skúške na alkohol plynovou chromatografiou, kedy bola v krvi zistená koncentrácia etylalkoholu v hodnote 0,26 promile. Žalobca požitie alkoholických nápojov nepopieral a nevyužil svoju zákonnú možnosť podľa § 237 ods. 2 zákona č. 73/1998 Z.z. do vydania napadnutého rozhodnutia nadriadenému orgánu predložiť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré by ho mohli zbaviť prípadnej viny. Taktiež nepožiadaval o stanovenie inej lehoty na dodržanie ustanovenia § 237 ods. 1 citovaného zákona.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave, ako aj rozhodnutie ministra vnútra Slovenskej republiky a personálny rozkaz, vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie a priznal mu náhradu trov konania z dôvodu nesprávneho vyhodnotenia preukázanej skutočnosti a právneho posúdenia veci, ako aj hodnotenia skutku, ktorý je predmetom konania. V dôvodoch odvolania uviedol, že nie je zanedbateľnou skutočnosť, že dôvody prepustenia v porovnaní s vykonanou prácou, čestným, statočným a disciplinovaným výkonom štátnej služby za dobu 32 rokov aktívneho výkonu policajnej služby, t.j. prakticky za celý jeho aktívny pracovný život vo výkone štátnej policajnej služby v nadväznosti na previnenie kladené mu za vinu, aj za predpokladu, že by sa toto zakladalo na pravde v takej miere, v akej mu je kladené za vinu, bez zohľadnenia motívu konania je neadekvátne, neprimerane prísne a diskriminujúce. Zo záznamu o odmenách a trestoch je zrejmé, že za 32 rokov aktívneho výkonu štátnej služby v Policajnom zbore bol 122-krát disciplinárne odmenený za trvalé dosahovanie veľmi dobrých výsledkov, vzorný výkon služby, zodpovedné plnenie povinností, aktívny, svedomitý a iniciatívny prístup k plneniu služobných úloh, atď. Nikdy nebol disciplinárne potrestaný, nemal žiadny problém s požívaním alkoholických nápojov a vždy postupoval podľa platných právnych predpisov. Bol čestným, statočným a disciplinovaným policajtom a svoje sily a schopnosti vynakladal na ochranu práv občanov, ich bezpečnosť a ochranu verejného poriadku, riadil sa Ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými predpismi tak, ako sa k tomu zaviazal v služobnej prisaha príslušníka Policajného zboru (§ 17 ods. 1 zákona č. 73/1998 Z.z. v platnom znení). Z tohto dôvodu pokladá prepustenie za neprimerané, neúmerne tvrdé, nezákonné a nespravodlivé. Konanie, za ktoré bol prepustený, nenapĺňa formálne, ani zákonné a ani materiálne znaky skutkovej podstaty prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., nakoľko nie je zvlášť hrubým porušením služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti a taktiež vzhľadom na riadny, čestný, statočný a disciplinovaný 32 ročný výkon štátnej služby v Policajnom zbore bez disciplinárneho previnenia, nie je splnená ani podmienka skutkovej podstaty prepustenia spočívajúca v tom, že jeho ponechanie v služobnom pomere príslušníka Policajného zboru by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Žalobca ďalej poukázal na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorej nie každé porušenie služobnej prisahy alebo služobnej povinnosti napĺňa materiálne znaky skutkovej podstaty prepustenia podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z., ale len také, ktoré je nad rámec a vymyká sa z bežného alebo hrubého porušenia pri súčasnom splnení podmienky, že ponechanie takéhoto policajta by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby. Namietal, že svoje povolanie berie ako celoživotné poslanie, čo je preukázané nielen dlhoročným čestným výkonom štátnej služby, ale aj osobnou evidenčnou kartou, z ktorej vyplýva kariérny postup, že v Policajnom zbore začal prakticky od ulice, počas doby výkonu služby si zvyšoval kvalifikáciu, bol sústavne povyšovaný do vyšších a vyšších hodností a tiež funkcií, až sa prepracoval do hodnosti plukovník. Na pracovisku nebol nikdy pod vplyvom alkoholických nápojov, čo je žalovanému známe z knihy kontrol na požívanie alkoholu, keďže kontroly boli vykonávané či už pravidelne, alebo námatkovo.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť a zotrval na písomnom vyjadrení zo dňa 14.09.2009. Nesúhlasil s námietkami žalobcu a argumentoval, že aktívne plnenie uložených úloh policajtom je základnou služobnou povinnosťou každého policajta počas celej doby príslušnosti k Policajnému zboru, čo vyplýva priamo z ustanovenia § 48 ods. 3 zákona. Pokiaľ ide o aktívne a svedomité plnenie služobných úloh, toto nie je ani nemôže byť

ospravedlnením pre protiprávne konanie, ktorého sa žalobca dopustil. Zákon v ustanovení § 192 ods. 1 písm. e/ neobsahuje poľahčujúce hľadiská pre miernejšie posúdenie porušenia služobnej prisahy a preto nepochybil služobný orgán, ak za danej situácie nepovažoval za rozhodujúcu skutočnosť, že žalobca si doposiaľ riadne plnil svoje povinnosti a nebol disciplinárne stíhaný.

K námietkam žalobcu uviedol, že bol oboznámený so sprísnenými opatreniami na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ a s internými predpismi upravujúcimi túto problematiku a vedel, aké následky môže očakávať, ak sa u neho počas výkonu v štátnej službe zistí prítomnosť alkoholu v dychu, prípadne sa odmietne podrobiť dychovej skúške. Žalobca plnil úlohy v riadiacej funkcii a voči ostatným, nielen podriadeným policajtom, mal byť vzorom vo svojom správaní. Je nezlučiteľné s dôležitými záujmami štátnej služby, aby v služobnom pomere zotrval policajt zaradený v riadiacej funkcii, ktorý aj napriek vedomosti o prijatých prísnejších opatreniach na zvýšenie disciplíny príslušníkov PZ v súvislosti s vykonávaním štátnej služby túto vykonával pod vplyvom alkoholu. Práve na základe vzniknutých negatívnych javov vydal minister vnútra Slovenskej republiky rozkazy na zamedzenie požívania alkoholu príslušníkmi PZ nielen počas výkonu štátnej služby, ale aj mimo nej. Služobnú prisahu, aj keď je koncipovaná všeobecne, je potrebné vnímať v širších súvislostiach a v kontexte interných predpisov vydaných žalovaným. Minister vnútra po predložení návrhu na prepustenie žalobcu zo služobného pomeru a vyhodnotení zadovážených dôkazov v súlade s ustanovením § 238 ods. 4 zákona prijal rozhodnutie, že protiprávne konanie žalobcu naplnilo stupeň intenzity zvlášť hrubého porušenia služobnej prisahy a služobnej povinnosti s tým, že jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 O.s.p.) a po tom, ako bol deň vyhlásenia rozhodnutia zverejnený na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk najmenej 5 dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Z obsahu pripojeného súdneho a administratívneho spisu žalovaného najvyšší súd zistil, že dňa 10.12.2008 v čase od 07.30 hodiny vykonával žalobca plk. JUDr. Z. Láttnu službu ako zástupca riaditeľa a súčasne riaditeľ ÚJKP OR PZ v Bratislave I. V rámci svojej kontrolnej činnosti zamestnanci odboru kontroly Krajského riaditeľstva PZ v Bratislave uvedený deň v čase o 10.38 hodine vykonali u žalobcu za prítomnosti príslušníka nadriadeného orientačnú dychovú skúšku na zistenie, či štátnu službu nevykonáva pod vplyvom alkoholických nápojov. Výšetrenie na zistenie alkoholu bolo vykonané prístrojom ALCO-SENZOR IV CM, výr. č. 058926, pričom u žalobcu bola nameraná hodnota 0,46 mg/l vydychovaného vzduchu (0,96 promile), v čase od 11.07 hodine bola vykonaná opakovaná dychová skúška, pri ktorej bola nameraná hodnota 0,34 mg/l vydychovaného vzduchu (0,71 promile) a v čase o 14.03 hodine ďalšia opakovaná dychová skúška, pri ktorej bola nameraná hodnota 0,16 mg/l vydychovaného vzduchu (0,33 promile). Následne v čase o 15.30 hodine bola žalobcovi odobratá krv ku skúške na alkohol a plynovou chromatografiou bola zistená koncentrácia etylalkoholu v hodnote 0,26 promile. Za uvedené konanie, ktoré bolo vyhodnotené nadriadenými ako porušenie služobnej prisahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom, bol žalobca personálnym rozkazom ministra vnútra Slovenskej republiky č. 38 zo dňa 26. januára 2009 prepustený zo služobného pomeru príslušníka Policajného zboru z dôvodu zvlášť hrubého porušenia služobnej prisahy, ktoré spočíva v tom, že nevykonával riadne službu podľa § 192 ods. 1 písm. a/ zákona č. 73/1998 Z.z.

Rozklad žalobcu podaný proti personálnemu rozkazu žalovaný rozhodnutím č.p.: SLV-38/PK-2009 zo dňa 21. mája 2009 zamietol a napadnuté rozhodnutie potvrdil. K námietke žalobcu týkajúcej sa diskriminácie, resp. jeho doterajšieho hodnotenia a pracovných výsledkov uviedol, že jedine minister vnútra v medziach zákona a v súlade s povolenou voľnou úvahou (správne uváženie), v ktorej je nezastupiteľný, posúdi intenzitu porušenia služobnej prisahy a služobnej povinnosti. Na základe všetkých

dôkazov zadovážených v konaní, ich zhodnotenia vo vzájomných súvislostiach dospel minister vnútra k záveru, že ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Zákon č. 73/1998 Z.z. v ustanovení § 1 upravuje štátnu službu príslušníkov policajného zboru,..... (ďalej „štátna služba“) a právne vzťahy, ktoré súvisia so vznikom, zmenami a skončením štátnej služby.

Tretia časť zákona v ustanovení § 47 až § 63 upravuje služobnú disciplínu a disciplinárnu právomoc, a deviata časť zákona skončenie služobného pomeru v ustanoveniach § 189 až 199.

Podľa § 47 zákona č. 73/1998 Z.z. služobná disciplína policajtov spočíva v dôslednom plnení povinností ustanovených Ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi, ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, služobnou prisahou, rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených.

Podľa § 48 ods. 3 zákona č. 73/1998 Z.z., policajt je povinný:

- a/ plniť svedomite úlohy, ktoré sú mu uložené ústavou, ústavnými zákonmi, zákonmi a ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi, ako aj úlohy uložené rozkazmi, nariadeniami, príkazmi a pokynmi nadriadených, ak bol s nimi riadne oboznámený,
- b/ vykonávať štátnu službu osobne, riadne a včas,
- g/ v štátnej službe i mimo štátnej služby zdržať sa konania, ktoré by mohlo narušiť vážnosť policajného zboru alebo ohroziť dôveru v tento zbor,
- h/ dodržiavať služobnú disciplínu.

Podľa § 192 ods. 1 písm. e/ zákona č. 73/1998 Z.z. policajt sa prepustí zo služobného pomeru, ak porušil služobnú prisahu alebo služobnú povinnosť zvlášť hrubým spôsobom a jeho ponechanie v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Služobný pomer sa končí podľa ustanovenia § 189 písm. c/ prepustením.

Podľa § 233 ods. 1, 2 zákona č. 73/1998 Z.z., oprávnený orgán postupuje pred vydaním rozhodnutia tak, aby bol presne a úplne zistený skutočný stav veci; na ten účel je povinný obstaráť si na rozhodnutie potrebné podklady. Oprávnený orgán posudzuje rovnako dôkladne všetky rozhodné skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech alebo neprospech účastníka konania.

V danom prípade z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynul pre správne orgány záver, že žalobca svojím konaním počas výkonu služby a v čase, keď nemal určenú riadnu dovolenku a nebolo mu udelené služobné voľno, o ktoré písomne ani ústne nepožiadala, mal zistené požitie alkoholických nápojov.

Podstatné námietky žalobcu sa týkali nesprávneho hodnotenia dôkazov a skutočností, že jeho konanie bolo nesprávne právne kvalifikované ako porušenie služobnej prisahy a služobnej povinnosti zvlášť hrubým spôsobom.

Senát odvolacieho súdu po preskúmaní rozhodnutia žalovaného a krajského súdu dospel k záveru, že v tomto prípade sa žalovaný námietkou žalobcu týkajúcou sa motívu jeho konania, stretnutia s osobou a odovzdania informácií k objasneniu skutku lúpežného prepadnutia dostatočne nezaoberal a len vo vyjadrení k žalobe stručne uviedol, že skutočnosť vzťahujúca sa k lúpežnému prepadnutiu nemajú žiaden vzťah k tomu, že dňa 10.12.2008 nastúpil do výkonu štátnej služby a vykonával ju pod vplyvom alkoholu. Žalovaný neprihliadol ani k tomu, že žalobca vyše 32 rokov vykonával štátnu službu bez disciplinárneho postihu, a že s jeho prepustením nesúhlasil odborový orgán, ktorý navrhol vec riešiť v disciplinárnom konaní. Ak sa žalovaný s uvedenými skutočnosťami nevyporiadal, čo ušlo aj pozornosti prvostupňového súdu, ide o pochybenie pri zistení skutkového stavu, ktorý je nedostačujúci na posúdenie veci.

Keďže žalovaný pristúpil ku krajnému riešeniu - prepusteniu žalobcu zo štátnej služby, ktoré je v každom prípade mimoriadnym opatrením, treba zväžiť a vyhodnotiť v širších súvislostiach, či je tento postih primeraný, či nie je neprimerane prísny, či sa k nemu vzhľadom na všetky okolnosti pristúpiť muselo a najmä, či by to išlo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby.

Za týchto okolností treba považovať konštatovanie žalovaného, že pojmové znaky ustanovenia § 192 ods. 1 písm. e/ zákona o štátnej službe boli naplnené a ponechanie žalobcu v služobnom pomere by bolo na ujmu dôležitých záujmov štátnej služby, za predčasné.

Na podklade uvedených skutočností najvyšší súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 4S 135/2009-71 zo dňa 20.04.2012 podľa § 250ja ods. 3 veta prvá O.s.p. zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

O náhrade trov konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 224 ods. 1, 2 O.s.p. tak, že žalobcovi priznal ich náhradu.

Trovy konania pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách za poskytovanie právnych služieb, špecifikovaných v podaní právneho zástupcu žalobcu zo dňa 05.08.2009 (za prvostupňové konanie) takto:

- 2 úkony právnej služby (§ 14 ods. 1 písm. a/ vyhlášky) po 53,49 €, (prevzatie a príprava zastúpenia + podanie žaloby), spolu 106,98 €,
- k tomu prislúchajúci (§ 16 ods. 3 vyhlášky) režijný paušál 2x po 6,95 €, spolu 13,90 €.

Celkom trovy konania predstavujú sumu 120,88 € (106,98 € + 13,90 €).

Keďže rozsudok súdu prvého stupňa bol zmenený, žalobca má právo aj na náhradu trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 O.s.p. v lehote najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia neboli vyčíslené, preto odvolací súd postupoval podľa § 151 ods. 2 O.s.p. a žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.